

paa Grund af det specielle Forhold kan den Rigdom af Sten, der er i Nærheden, dog have ikke ringe Værdi for Staten. Jeg kan selvfølgelig ikke gaa ud fra, at det er den høitagtede Ministers Mening, at, naar en Mand eier en Eiendom, som maaske i og for sig for Eieren har meget ringe Værdi, skulde denne Mand have en vis Forpligtelse til at sælge den til Staten, fordi den for Staten havde ikke ringe Værdi. Det forekommer mig, at de to Ting staa ganske ved Siden af hinanden. Naar en Mand eier et Stykke gammelt Porcellæn, der ikke har Værdi for ham, er han dog virkelig berettiget til at forlange en høj Pris derfor af en Samler, fordi Porcellænet kan have den høje Værdi for Samleren. Men iøvrigt er den Betegnelse heller ikke korrekt, at Verne i og for sig have meget ringe Værdi; thi Stenmaterialier have i og for sig stor Værdi, naar det rette Dieblit kommer til at anvende dem. Jeg skal blot eksempelvis nævne, at disse Der dog have den Værdi, at de i et Par Aar have været bortforpagtede for 3200 Kr. om Aaret foruden Halvdelen af Overtudet, saa at det i det Hele bliver en Afgift af c. 4000 Kroner om Aaret for Verne. Jeg skal et Dieblit nærmere dvæle ved den Betaling, som altsaa bliver anset for at være saa overdreven høj. Jeg vil indrømme, at, naar jeg taler om Betaling, maa jeg egentlig først nævne, hvad jeg forstaaer ved Betaling; thi, som allerede udtalt af mig, er der ikke fordret nogen Sum af Ejerne. Der er i sin Tid løselig af en af Ejerne — og jeg undser mig ikke her i Thinget for at sige, jeg tror endog at burde sige, at det er mig — nævnt en Sum af 150,000 Kr. til høire og venstre, til Private og hvem der vilde høre paa mig, fordi jeg ikke har troet, at denne Værdi var for høj, og heller ikke i dette Dieblit antager den for at være for høj, men jeg har aldrig til Regjeringen opgivet nogensteds Pris, lige saa lidt som jeg er bleven spurgt derom. Der er af og til blevet talt mellem Ingeniøren i Frederikshavn og maaske enkelte af Ejerne; men da Ejerne kom i Tvivl om, hvorvidt Ingeniøren i Frederikshavn overhovedet var bemyndiget til at forhandle med Ejerne, tilskrev Ejerne gennem deres juridiske Konsulent Havneingeniøren i Frederikshavn og forespurgte ham, om det og det, man havde hørt om Forhandlingerne, var rigtigt eller ei. Dette Brev var af 30te Marts iaar, og under 12te April iaar svarede Havneingeniøren, at han ikke havde nogensteds Bemyndigelse fra Regjeringen til at forhandle. Jeg siger udtrykkelig dette for at forhindre, at nogen privat Udtalelse fra Ingeniøren i Frederikshavn til Ministeriet

skulde have haft nogensteds Indflydelse paa de Udtalelser, der ere faldne fra den høitagtede Minister. Mine Herrer! Naar jeg saa ivrigt tager mig af denne Sag, er det, fordi det vilde være i allerhøieste Grad illoyalt af mig at have modtaget Plads i et Udvalg, der dreiede sig om Frederikshavns Havns Udvidelse, og saa sidde der og tie stille og tænke i mit stille Sind, at nu vilde jeg rejse Forbring om høj Betaling og bag efter gjøre Banfelighederne større. Jeg haaber, at ærede Medlemmer i Thinget ville kunne forstaa, at jeg nødig vil, men ikke kan undlade at svare paa de Udtalelser, der ere faldne fra den høitagtede Ministers Mund. Den høitagtede Minister indrømmer i Slutningen af sit Foredrag, at nu er man kommen i det beklagelige Tilfælde, at nu vilde Stenene blive dyrere igjen; men man haabede og troede dog, at man skulde kunne holde sig indenfor den engang opgivne Kalkule. Jeg vil tillade mig overfor den høitagtede Minister at udtale, at, naar en Mand sætter sin Værdi paa sin Eiendom, sætter han den under Hensyn til, hvad han af Erfaringen ser eller gennem Andre kan faae at vide, at Eiendommen kan anses for at være værd. Naar der altsaa af en enkelt Eier af Holmene i sin Tid er nævnt en høj Sum, som Regjeringen kalder det, for Verne, er det, fordi den Kalkule, som er sat i Regjeringens Overslag ved Bygningen af Frederikshavns Havn, af Ejerne anses for at være altsaa lavt sat. Stenenes Værdi er sat til 27 Kr. Jeg tvivler ikke paa, at den Ingenieur, det Medlem af Havnebygningsvesenet, som har affattet Planerne, maa have haft sine Grunde til at sætte det til den Pris; men disse Grunde staa dog iøvrigt ikke i rigtig Samklang med den høitagtede Ministers Udtalelser, naar det nu aabent indrømmes, at Stenene nu ville blive dyrere, fordi en Mand, der eier det største Parti, ikke vil overlade det til den af Regjeringen fastsatte Pris, skjøndt man ikke har spurgt ham derom. Men jeg vil minde den høitagtede Minister om, at Stenene ved Åsaabro, hvor der er bygget i den Tid, jeg har haft den Ære at sidde i Thinget, ere blevne betalte med 46 Kr. pr. Kubikfavn, og ved Sinsjordsbroen bleve de store Sten, der bleve lagte omkring Wiljerne, og hvortil der brugtes flere Hundrede Kubikfavne, betalte med 52 Kr. pr. Kubikfavn. Jeg skal oplyse den ærede Minister om, at, da man byggede Grenaa Havn, vare Stenene i nogle og tyve Kr. pr. Kubikfavn, men da det kneb med den store Mængde, og der opstod Strife mellem Stensifterne, steg Prisen i 24 Timer til nogle og fyrgetyve Kr. Der vil medgaa efter Regjeringens